

De Wet van God

Op een dag probeerden bepaalde vijanden Jezus in een valstrik te lokken met een moeilijke vraag. “Meester,” vroegen ze, “wat is het grote gebod in de wet?” (Matteüs 22:36)

Het antwoord van Jezus openbaarde één van de meest belangrijke waarheden over de wet van God: Het is gebaseerd op liefde. “Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand,” zei Hij, en “gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.” (Matteüs 22: 37 en 39)

Wet en liefde

De apostel Paulus zei “daarom is de liefde de vervulling der wet” (Romeinen 13:10). En Hij zei ook dat alle geboden zijn samengevat in de woorden, “Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Romeinen 13:9).

Jacobus noemde de liefde de “Koninklijke wet” van God” (Jacobus 2:8).

Een zorgvuldige studie van de Tien geboden laat zien dat de eerste vier te maken hebben met onze liefde en ons respect voor God, terwijl de laatste zes ons leren liefde en respect voor onze medemensen te tonen.

Adam en Eva hadden in Eden geen geschreven wet nodig om het verlangen van God te weten. Zijn aanwezigheid in hun hart openbaarde als vanzelf wat goed was en waarschuwde hen voor het kwaad. Ideaal gezien, zouden we alleen maar God in ons hart nodig hebben om Zijn verlangen te kunnen begrijpen.

Maar helaas, de zonde heeft een kloof geslagen tussen God en de mensheid, en we zijn niet langer in staat om goed van kwaad te onderscheiden. Daarom heeft God ons een gids gegeven om ons te laten zien hoe we lief kunnen hebben – en hoe we dat niet doen. We noemen deze gids de “Tien Geboden.”

God heeft ze in steen gegrift om te laten zien dat ze gebaseerd zijn op de eeuwige principes van Zijn regering. Maar wij mensen kunnen Gods geboden niet op eigen kracht houden. Daarom heeft God met een nieuwe overeenkomst beloofd dat er weer direct contact mogelijk zou zijn (sommigen noemen dit het “nieuwe verbond”) (Jeremia 31:31-33 en Matteüs 26:28).

Maar schaft deze nieuwe overeenkomst de Tien Geboden van God af?

De wet en de nieuwe overeenkomst

In 2 Korintiërs 3, stelt Paulus dat de nieuwe overeenkomst superieur is ten opzichte van de oude.

Veel Christenen denken dat Paulus bedoelt dat de nieuwe overeenkomst de Tien Geboden afschaft, en zij noemen iedereen die ze probeert te houden wettisch. Dit minderwaardig achten van Gods wet is de reden dat maar weinig Christenen de Tien Geboden nog kunnen opnoemen.

De superioriteit van de nieuwe overeenkomst vindt zijn oorsprong in Jezus Christus. Hij betaalde de prijs voor onze zonden die de wet eist en zo herstelde Hij, tussen God en zondaars, de relatie die verbroken was door de ongehoorzaamheid van Adam en Eva. De nieuwe overeenkomst schuift Gods wet niet aan de kant. Integendeel, het staat de Heilige Geest toe de Tien Geboden van God in onze harten en in ons verstand te schrijven, en zo wordt het voor ons mogelijk gemaakt om ze werkelijk te houden.

Daarom staat in Hebreeën 10:16 geschreven. “Ik (God) zal Mijn wetten in hun hart leggen, en die ook in hun verstand schrijven” (Zie ook Jeremia 31:31-33 en Ezechiël 36:26,27).

De letter van de wet is koud en onpersoonlijk. Het kan alleen maar degenen die haar overtreden aanklagen (Romeinen 3: 20, 4:15 en 7:7).

De wet laat ons Gods verlangen zien, maar het motiveert ons niet om Zijn verlangen te gehoorzamen. Maar, met de nieuwe overeenkomst, leidt de Heilige Geest onze gedachten en gevoelens zodat die in overeenstemming zijn met de wet. De Geest laat ons stap voor stap onze zonden zien, zonder ons te beangstigen of te overladen met lasten die te zwaar voor ons zijn om te dragen.

De eeuwige natuur van Gods wet

De eeuwige natuur van Gods wet was al honderden jaren voordat Jezus werd geboren bevestigd. De Bijbel zegt, “Betrouwbaar zijn al Zijn bevelen, vastgesteld voor immer en altoos” (Psalm 111: 7,8).

De wet is een afdruk van het karakter van God. En omdat God eeuwig is, moet Zijn wet ook voor eeuwig zijn. Gods wet is gebaseerd op eeuwige principes die zorgen voor het sociale en morele welzijn van de samenleving.

De harmonie en vrede die van wezenlijk belang zijn in onze huizen zijn gebaseerd op de principes van Gods wet.

Gehoorzaamheid aan de wet van God is geen wetticisme. Wetticisme is een ongezonde houding ten opzichte van de wet. Wetticisme is het houden van de wet om daarmee de zaligheid te kunnen verdienen.

De apostel Paulus verwierp deze houding ten opzichte van de wet, maar verhoogde tegelijkertijd de wet als "heilig en rechtvaardig en goed" (Romeinen 7:12 en 1 Timotheüs 1:8).

Op een andere plaats vraagt Paulus, "Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet! Veeleer bevestigen wij de wet." (Romeinen 3:31)

Het was Paulus van onschatbare waarde om Gods geboden te houden (1 Corinthiërs 7:19).

Het houden van Gods wet maakt van niemand een slaaf.

Integendeel, het laat ons de weg naar vrijheid van zonde zien. Zonde is onder andere het breken van Gods wet. (1 Johannes 3:4).

Zonde bindt ons met voor ons soms onzichtbare boeien.

De wet en de Heilige Geest bieden ons vrijheid van deze onzichtbare boeien aan, en laten ons de weg naar vrijheid zien. Daarom noemt de Bijbel Gods Wet ook wel "de wet der vrijheid." (Jacobus 2:12)

Een Utdrukking van Liefde

Als de wet niet een onmisbaar deel was van het Christelijk leven, dan had Jezus nooit verklaard dat deze van eeuwige aard was.

1. De wet is een afdruk van Gods karakter. Zo lang als God bestaat, net zo lang zal de Heilige Geest ons leiden naar de eeuwige principes van de wet. Salomo zei dat, "Hij die de wet bewaart welgelukkigzalig is".
2. Gehoorzaamheid aan Gods geboden is de natuurlijke reactie van de Christen die van Jezus houdt. Jezus zei zelfs, "indien gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren."
3. We houden de wet van God om onze liefde voor Hem tot uitdrukking te brengen. We gehoorzamen – niet om behouden te worden, maar omdat we behouden zijn door Zijn genade. Het gaat alleen maar om liefde.

1. Matteüs 5:17-19.
2. Spreuken 29:18 (SV).
3. Johannes 14: 15.